

Cartea lui Daniel – Numărul unu

Ուկայը և Հիդեկելը

Jeff Pippenger

2023-11-21

„Slujitorii și poporul au declarat că profețiile din Daniel și Apocalipsa erau taine de neînțeles. Dar Hristos i-a îndrumat pe ucenicii Săi către cuvintele prorocului Daniel cu privire la evenimentele care urmau să aibă loc în vremea lor și a spus: «Cine citește să înțeleagă.» Matei 24:15. Iar afirmația că Apocalipsa este o taină, care nu poate fi înțeleasă, este contrazisă de însuși titlul cărții: «Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând.... Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea, căci vremea este aproape.» Apocalipsa 1:1–3.

„Prorocul spune: «Ferice de cel ce citește» — sunt unii care nu vor citi; binecuvântarea nu este pentru ei. «Și de cei ce ascultă» — sunt, de asemenea, unii care refuză să audă ceva cu privire la profeții; binecuvântarea nu este pentru această categorie. «Și păzesc lucrurile scrise în ea» — mulți refuză să ia seama la avertizările și îndrumările cuprinse în Apocalipsa. Niciunul dintre aceștia nu poate pretinde binecuvântarea făgăduită. Toți cei care iau în răs subiectele profeției și își bat joc de simbolurile date aici cu solemnitate, toți cei care refuză să-și reformeze viața și să se pregătească pentru venirea Fiului omului vor fi lipsiți de binecuvântare.”

„Având în vedere mărturia Inspirației, cum îndrăznesc oamenii să învețe că Apocalipsa este o taină, dincolo de puterea de înțelegere omenească? Este o taină descoperită, o carte deschisă. Studiul Apocalipsei îndreaptă mintea către profețiile lui Daniel, iar amândouă prezintă o învățătură de cea mai mare însemnătate, dată de Dumnezeu oamenilor, cu privire la evenimentele care vor avea loc la încheierea istoriei acestei lumi.” Tragedia veacurilor, 340.

„Studiul Apocalipsei îndreaptă mintea către profețiile lui Daniel.” Unele persoane văd profeția doar în cartea lui Daniel. Însă Daniel prezintă două linii de adevăr, iar adevărurile care reprezintă profețiile sale se află în ultimele șase capitole ale cărții sale. Primele șase capitole prezintă profeție ilustrată, care, în mare măsură, rămâne încă nerecunoscută. Înainte de a lua în considerare primele șase capitole din Daniel, vom explica de ce, în realitate, sunt reprezentate doar două profeții în ultimele șase capitole din Daniel. Sora White indică cele două profeții făcând referire la cele două mari râuri ale Șinearului. Când acceptăm simbolismul pe care îl expune ea, găsim cheia pentru a vedea două, și numai două, profeții în ultimele șase capitole din Daniel.

„Lumina pe care Daniel a primit-o de la Dumnezeu i-a fost dată în mod deosebit pentru aceste zile de pe urmă. Viziunile pe care le-a văzut pe malurile Ulaiului și ale Hidechelului, marile râuri ale Șinearului, sunt acum în curs de împlinire, iar toate evenimentele prezise se vor împlini curând.” Testimonies to Ministers, 112.

Viziunea din capitolul opt a fost dată lângă râul Ulai.

În al treilea an al domniei împăratului Belșatar mi s-a arătat o vedenie, mie, lui Daniel, după aceea care mi se arătase la început. Și am văzut în vedenie; și s-a întâmplat, când am văzut, că eram în Șușan, în cetate, care este în ținutul Elamului; și am văzut în vedenie și eram lângă râul Ulai. Daniel 8:1, 2.

Atunci când am preluat paragraful din Testimonies to Ministers, în care Sora White făcea referire la „Ulai și Hiddekel” și le numea „marile râuri ale Șinearului”, noi disecam acel paragraf din unul dintre cele mai importante comentarii privind studiul cărților lui Daniel și Apocalipsa din scrierile Sorei White. În pasaj, ea afirmă: „Este nevoie de un studiu mult mai aprofundat al Cuvântului lui Dumnezeu; îndeosebi Daniel și Apocalipsa ar trebui să primească o atenție cum nu au mai primit niciodată în istoria lucrării noastre.”

Dacă studiem îndeaproape primele două versete pe care tocmai le-am citat din capitolul opt al cărții lui Daniel, ele oferă două mărturii interne cu privire la un fapt care este adesea trecut cu vederea. Daniel spune: „în al treilea an al” lui Belșatar „mi s-a arătat o vedenie”. Apoi adaugă: „după aceea care mi se arătase la început”. Acest verset poate fi înțeles în două feluri, iar oricare dintre ele duce la aceeași concluzie.

Ângerul Gabriel a fost acela care i-a adus lumină profetică lui Daniel, așa cum a făcut cu toți prorocii, căci el îl înlocuise pe Satana ca purtător ceresc al luminii. Aceasta înseamnă că fiecare regulă profetică aflată în Scripturi a fost călăuzită de Gabriel. Fie că Daniel a înțeles-o sau nu, în versetul întâi al capitolului opt, el nu doar identifică o importantă observație profetică, ci oferă în verset și doi martori ai importanteii observații profetice. Ceea ce a consemnat Daniel în versetul întâi este că primise o vedenie înainte de vedenia pe care a primit-o lângă râul Ulai. Vedenia de lângă râul Ulai a venit în al treilea an al lui Belșatar. Vedenia de dinaintea vedeniei de lângă râul Ulai a venit în primul an al lui Belșatar.

În anul întâi al lui Belșatar, împăratul Babilonului, Daniel a avut un vis și vedenii ale capului său pe patul său; apoi a scris visul și a istorisit pe scurt cuprinsul lucrurilor. Daniel 7:1.

În primul verset al capitolului opt, Daniel arată că a avut de asemenea o vedenie în primul an al lui Belșatar, deoarece spune: „după cea care mi se arătase mai întâi”. A apărut vedenia de la Ulai după vedenia din primul an al lui Belșatar sau a apărut vedenia după prima dintre cele două vedenii paralele? Oricare dintre răspunsuri este corect. Vedenia râului Ulai este aceeași vedenie ca vedenia din capitolul șapte. Gabriel folosește principiul profetic al „repetării și amplificării”, iar în același timp și regula potrivit căreia, prin mărturia a doi, se statornicește un lucru. Ambele vedenii tratează despre împărățiile profeției biblice.

የሰባተኛው ምዕራፍ ራእይ እነዚያን መንግሥታት እንደ አዳኝ አራዊት ያቀርባቸዋል፤ በዚህም መልኩ በሕዝባዊ ኃይላቸው አውድ ውስጥ እያገላቸው ያሳያቸዋል። የስምንተኛው ምዕራፍ ራእይ ግን እነዚያን መንግሥታት ከእግዚአብሔር የመቅደስ አገልግሎት የተወሰዱ ምልክቶችን በመጠቀም ያቀርባቸዋል፤ ነገር ግን ከመቅደሱ አገልግሎት ምልክቶች እያንዳንዱ ሐሰተኛ አምልኮን ለመወከል በአላማ የተበላሸ ነው። ዳንኤል ስምንት እንደ ሰባተኛው ምዕራፍ ራእይ ያሉትን መንግሥታት ያቀርባል፤ ነገር ግን መንግሥታቱን በሃይማኖታዊ አውዳቸው ውስጥ ያኖራቸዋል።

Viziunea de la Ulai din capitolul opt al cărții lui Daniel repetă și lărgeste viziunea din capitolul șapte. Capitolul șapte identifică aspectul civil al împărățiilor din profeția biblică, iar capitolul opt identifică aspectul religios al împărățiilor din profeția biblică. Când acest lucru este recunoscut, se poate înțelege atunci că capitolele șapte și opt reprezintă aceeași viziune. Capitolul nouă este locul în care Gabriel vine să dea explicația elementului de timp din viziunea capitolului opt. Prin urmare, viziunea de la Ulai reprezintă capitolele șapte, opt și nouă din cartea lui Daniel. Râul Hidechel este apoi introdus în capitolul zece.

În al treilea an al lui Cirus, împăratul Persiei, i-a fost descoperit lui Daniel, al cărui nume se numea Belșațar, un lucru; și lucrul acela era adevărat, dar vremea hotărâtă era îndelungată; iar el a înțeles lucrul și a avut pricepere a vedeniei. În zilele acelea, eu, Daniel, am fost în jale trei săptămâni întregi. N-am mâncat pâine plăcută, nici carne și nici vin n-au intrat în gura mea și nicidecum nu m-am uns, până s-au împlinit trei săptămâni întregi. Și în ziua a douăzeci și patra a lunii întâi, pe când eram pe malul râului celui mare, care este Hidechel. Daniel 10:1–4.

Viziunea râului Hidechel introduce istoria profetică a împăratului de la miazănoapte. Ea începe cu destrămarea împărăției lui Alexandru cel Mare, identifică fluxul și refluxul istoriei care urmează, unde, în cele din urmă, singurii doi antagoniști rămași din dezintegrarea fostei împărății a lui Alexandru cel Mare sunt un împărat literal al miazăzii împotriva unui împărat literal al miazănoaptei. În cele din urmă, ea ajunge la istoria papalității, care devine apoi împăratul spiritual al miazănoaptei, care, la sfârșitul capitolului unsprezece, își ajunge sfârșitul, Mihail Se ridică și timpul de probă al omului se încheie. Prezentarea simplă este că viziunea râului Ulai este viziunea internă a sanctuarului lui Dumnezeu și a oștirii Sale, iar râul Hidechel este viziunea externă a vrăjmașului lui Dumnezeu și al poporului Său în decursul aceleiași istorii. Ea folosește același principiu care se găsește în cele șapte biserici și cele șapte peceti din Apocalipsa.

„Mulți slujitori nu depun niciun efort pentru a explica Apocalipsa. Ei o numesc o carte neroditoare pentru studiu. O consideră o carte pecetluită, deoarece conține relatarea unor figuri și simboluri. Dar însuși numele care i-a fost dat, «Apocalipsa», este o negare a acestei presupuneri. Apocalipsa este o carte pecetluită, dar este și o carte deschisă. Ea consemnează evenimente minunate care urmează să aibă loc în ultimele zile ale istoriei acestui pământ. Învățăturile acestei cărți sunt precise, nu mistice și de neînțeles. În ea este reluată aceeași linie profetică precum în Daniel. Unele profeții Dumnezeu le-a repetat, arătând astfel că trebuie să li se acorde importanță. Domnul nu repetă lucruri care nu sunt de mare însemnătate.” Manuscript Releases, volumul 8, 413.

Aceeași istorie internă și externă care este reprezentată în cartea lui Daniel este reluată în cartea Apocalipsei. Pe lângă lumina profetică ce izvorăște din aceste două viziuni, există și o confirmare a metodologiei de interpretare biblică adoptate de William Miller, iar apoi de Future for America. Considerate în mod corect, cartea lui Daniel, precum și cartea Apocalipsei, sunt adevărate mine de aur pentru confirmarea principiilor interpretării profetice pe care Biblia însăși le identifică în interiorul ei.

Ulai, ca temă internă, iar Hidechelul, ca temă externă, reprezintă, de asemenea, cele două profeții care urmau să fie desigilate la „vremea sfârșitului”. Ulaiul a fost desigilat la „vremea sfârșitului” în

1798, iar Hidechelul a fost desigilat la „vremea sfârșitului” în 1989, când, după cum este descris în Daniel, capitolul unsprezece, versetul patruzeci, țările care reprezentau fosta Uniune Sovietică au fost măturate de papalitate și de Statele Unite.

Când aceste fapte sunt recunoscute, se poate recunoaște, de asemenea, că cele două viziuni sunt, în realitate, o singură viziune, tot astfel cum istoria profetică a celor șapte biserici și a celor șapte peceți reprezintă aceeași istorie profetică. Cele două viziuni devin atunci calea prin care Domnul a lucrat în mișcarea trecută a primului înger și prin care Domnul va lucra în mișcarea prezentă și viitoare a celui de-al treilea înger, pentru a produce un proces de punere la probă, așa cum este prezentat în Daniel, capitolul doisprezece, versetele nouă și zece.

Și el a zis: „Du-te, Daniele, căci cuvintele acestea sunt închise și pecetluite până la vremea sfârșitului. Mulți vor fi curățiți, albiți și încercați; dar cei răi vor face rău; și niciunul dintre cei răi nu va înțelege; însă cei înțelepți vor înțelege.” Daniel 12:9, 10.

1989년에 히데겔이 개봉된 한 예로서, 영감이 말씀한 바를 생각해 보라.

„În Apocalipsa se întâlnesc și se încheie toate cărțile Bibliei. Aici se află completarea cărții lui Daniel. Una este o profeție; cealaltă, o revelație. Cartea care a fost pecetluită nu este Apocalipsa, ci acea parte a profeției lui Daniel care se referă la zilele de pe urmă. Îngerul a poruncit: «Dar tu, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului.» Daniel 12:4.” Faptele apostolilor, 585.

Atât Ulai, cât și Hiddekel se referă la zilele din urmă, însă adventismul a fost dispus să recunoască doar că 1798 a fost „vremea sfârșitului” din Daniel, când cartea sa urma să fie desigilată. Totuși, partea profeției „care se referă la zilele din urmă” este, mai exact, ultimele șase versete ale capitolului unsprezece din Daniel, căci acele versete se încheie cu ridicarea lui Mihail atunci când se încheie timpul de probă al omenirii.

Ukubonwa komgwebo, njengoko kuchongiwe kuDaniyeli izahluko zesixhenxe, zesibhozo, nezethoba, kwatywinwa kwada kwafika “ixesha lokuphela” ngo-1798. Ukukhanya (okwaveliswa ngumbono wase-Ulai owatyhilwayo) kwakusisaziso sokuvulwa komgwebo wophando, kungekhona ukuvalwa komgwebo. Ukukhanya okwatyhilwayo ngombono waseHiddekel kuchonga ukuvalwa komgwebo wophando, yaye ikwangulo mhlathi kuDaniyeli oqulethe “inxalenye yesiprofeto enxulumene nemihla yokugqibela.”

Desigilarea din 1798 a anunțat deschiderea judecării de cercetare. Desigilarea din 1989 a anunțat apropiata încheiere a judecării de cercetare. Semnătura lui Alfa și Omega se vede cu ușurință în cartea lui Daniel, dar numai dacă știi ce este și ești dispus să o cauți.

Când timpul de har se încheie în Daniel, capitolul unsprezece, versetul patruzeci și cinci, este consemnată semnătura lui Alfa și Omega. Începutul cărții Daniel ilustrează exact locul în care ea se încheie. Ea începe cu un război literal între Babilonul literal și Israelul literal, iar Babilonul literal este biruitor.

În al treilea an al domniei lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, a venit Nebucadnețar, împăratul Babilonului, împotriva Ierusalimului și l-a împresurat. Și Domnul l-a dat în mâna lui pe Ioiachim, împăratul lui Iuda, împreună cu o parte din vasele Casei lui Dumnezeu; pe acestea le-a dus în țara Șinear, în casa dumnezeului său, și a adus vasele în vistieria dumnezeului său. Daniel 1:1, 2.

În Daniel, capitolul unsprezece, versetul patruzeci și cinci, un război spiritual între Babilonul spiritual, simbolizat ca „împăratul de la miazănoapte”, și Israelul spiritual, reprezentat de „muntele cel sfânt și slăvit”, se încheie, iar Israelul spiritual este biruitor asupra Babilonului spiritual.

Și își va așeza corturile palatului său între mări, pe muntele cel slăvit și sfânt; totuși va ajunge la sfârșitul lui, și nimeni nu-i va veni în ajutor. Și în vremea aceea se va ridica Mihail, marele voievod care stă pentru copiii poporului tău; și va fi un timp de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până în vremea aceea; și în vremea aceea poporul tău va fi izbăvit, oricine va fi găsit scris în carte. Daniel 11:45; 12:1.

Cărțile lui Daniel și Apocalipsa sunt o singură carte:

„Cărțile lui Daniel și Apocalipsa sunt una. Una este o profeție, cealaltă o descoperire; una este o carte pecetluită, cealaltă o carte deschisă. Ioan a auzit tainele pe care le-au rostit tunetele, dar i s-a poruncit să nu le scrie.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volumul 7, 971.

Cele două cărți, care sunt o singură carte, constituie capodopera instruirii profetice a îngerului Gabriel. Scriu aceasta fiind pe deplin conștient că ceea ce Gabriel le-a transmis lui Daniel și lui Ioan a venit de la Isus, care a primit de la Tatăl. Scopul meu nu este să-l înalț pe Gabriel, ci să înalț profunda revelație a dovezilor din ambele cărți, privind modul în care Alfa și Omega au rânduit reguli profetice de interpretare biblică, care urmau să fie reprezentate în cadrul celor două cărți, dacă suntem dispuși să vedem.

Permiteți-mi să vă reamintesc că, în acest punct, scopul și intenția mea nu sunt să prezint o interpretare a celor două profeții ale râurilor Ulai și Hiddekel. Scopul și intenția mea sunt să tratez profețiile din primele șase capitole ale cărții lui Daniel. Eu doar susțin faptul că cărțile lui Daniel și Apocalipsa sunt, poate, cele mai profund alcătuite cărți din Cuvântul lui Dumnezeu. Ele prezintă mesajul profetic, identificând totodată caracterul lui Dumnezeu, precum și însăși regulile care trebuie aplicate dacă cineva dorește să cunoască profețiile și, de asemenea, să-L cunoască pe Cel care a rostit profețiile.

Un alt exemplu al caracterului profund al cărților este prezentarea de către Daniel a „șapte vremi” din Leviticul douăzeci și șase. Profeția celor „șapte vremi” a fost și este menită să fie „piatra de poticnire” pentru poporul lui Dumnezeu, atât în Israelul antic, cât și în mișcarea millerită a primului înger, precum și în mișcarea actuală și viitoare a celui de-al treilea înger. O „piatră de poticnire”, prin definiție simplă, este ceva ce nu vezi, deși este în mod clar acolo. De aceea, odată ce recunoști „șapte vremi” în cartea lui Daniel, vezi că sunt în mod clar acolo, dar vezi și că sunt ascunse pentru cei care aleg să nu vadă.

Ascunderea unui lucru, în timp ce acesta se află la vedere din punct de vedere gramatical, este o realizare profundă; este ceva ce nu ar fi putut fi integrat în niciun roman polițist omenesc. Este o capodoperă, căci este acolo, limpede înaintea ochilor, pentru oricine dorește să nu se poticnească, dar imposibil de văzut pentru cei care aleg să se poticnească. Este, ca să spunem așa, „ascuns la vedere”. Acest lucru este realizat printr-o îmbinare a umanității și a Divinității.

Fac această afirmație, căci doresc să ne reamintesc în acest punct că există o învățătură catolică în cadrul adventismului, cel puțin de la publicarea lucrării Questions on Doctrine în 1957, și că aceasta și-a ridicat, de asemenea, capul ei nelegiuit în cadrul acestei mișcări a adevărului prezent, Future for America. Ideea este că Hristos, la întrupare, nu a luat trupul pe care L-a moștenit de la Maria. Desigur, cei care susțin această învățătură nu o exprimă astfel, dar totuși aceasta este ceea ce învață. O numesc o învățătură catolică, deoarece premisa că trupul lui Hristos era la fel de curat ca trupul lui Adam înainte ca acesta să păcătuiască este însăși logica satanică folosită de biserica catolică în învățătura ei despre așa-numita „imaculată concepție”. Iar dacă nu sunteți familiarizați cu învățătura păgână a „imaculatei concepții”, ea susține că trupul lui Hristos a fost făcut în mod supranatural, așa cum a fost natura inferioară a lui Adam înainte ca el și Eva să păcătuiască sau, după cum se afirmă, Hristos a avut natura nepătată de păcat, de dinainte de cădere, a lui Adam. Ea învață că însăși Maria a primit în mod miraculos natura trupeză necăzută a lui Adam înainte ca acesta să păcătuiască, pentru ca ea să poată fi un vas desăvârșit pentru ca Duhul Sfânt să-L întrupeze pe pruncul Isus în trupul ei desăvârșit.

Desigur, aceia din adventism care susțin exact aceeași concluzie cu privire la firea lui Isus nu invocă vreo minune în legătură cu Maria, însă răstălmăcesc pasaje din scrierile Sorei White și din Biblie pentru a învăța exact același concept catolic. De ce m-am abătut tocmai acum și m-am îndepărtat de discuția despre cartea lui Daniel? Voi răspunde la aceasta.

Structura și alcătuirea miraculoasă a cărților Daniel și Apocalipsa au fost împlinite printr-o îmbinare a omenescului și a Divinului. Isus este Cuvântul lui Dumnezeu, iar Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu. Natura divină și natura umană a lui Isus sunt pe deplin reprezentate în Biblie. Cuvintele cuprinse în ea sunt divine și conțin puterea creatoare de a transforma inimile și mințile. Aceste cuvinte sunt însăși aceeași putere care a adus toate lucrurile la existență. Dar acei oameni pe care Dumnezeu i-a ales să fie instrumentele Sale în consemnarea Bibliei au fost cu toții păcătoși. Partea umană a ecuației este reprezentată de ființe omenești căzute. Biblia este o îmbinare a omenescului și a Divinului, iar profeții au fost păcătoși, așa cum a fost orice copil al lui Adam. Hristos nu a păcătuit niciodată în gând, cuvânt sau faptă. Dar El a luat asupra Sa trupul Mariei după patru mii de ani de degenerare. Dacă El ar fi luat în realitate natura trupeză inferioară a lui Adam înainte ca Adam să fi păcătuit, aceasta ar cere ca fiecare autor biblic să fi fost și el fără păcat.

„Ascunderea la vedere” a „celor șapte vremi” din cartea lui Daniel a fost realizată nu numai prin cuvintele pe care le-a consemnat Daniel, ci și, mai departe, prin ființele omenești căzute care au tradus Biblia King James. Ființe omenești căzute au intervenit de două ori asupra cărții lui Daniel, iar ceea ce s-a realizat ar fi fost imposibil de făcut de către vreun om fără supravegherea providențială divină a lui Dumnezeu.

În articolul nostru următor vom începe să arătăm cum Dumnezeu și omenirea au ascuns „cele șapte vremi” din Leviticul douăzeci și șase la vedere, în cartea lui Daniel, căci Dumnezeu a prevăzut dinainte și chiar a rânduit ca aceasta să fie „piatra de poticnire” a încercării atât pentru cei din mișcarea primului înger, cât și pentru cei din mișcarea celui de-al treilea înger.

„Lumina pe care Daniel a primit-o de la Dumnezeu i-a fost dată în mod deosebit pentru aceste zile de pe urmă. Viziunile pe care le-a văzut pe malurile Ulaiului și ale Hidechelului, marile râuri ale Șinearului, sunt acum în curs de împlinire, iar toate evenimentele prevestite se vor împlini curând.” Testimonies to Ministers, 112.